

'Ik ben monsieur non niet'

In welhaast perfect koninklijk Nederlands gaf FDF-voorzitter Olivier Maingain een gastcollege aan de Universiteit Gent. Een pleidooi *pro domo*. 'Guy Verhofstadt zei me ooit: 'Olivier, als het van jou afhing, komt er in Gent weer een Franstalige school'. *Mais non*, men kent mij niet.'

REPORTER PHILIP BROECKHENS

GENT • De FDF-voorzitter kijkt uit naar een Grote Staatshervorming. Meer zelfs, hij gloeft dat die er snel kan komen na 7 juni. Ook voor de niet-benoemde burgemeesters van de Brusselse rand staan we volgens hem op een zucht van een oplossing.

"We spreken af dat ieder zijn eigen taal spreekt en dat we ons niet overgeven aan scheldtirades", spelde de Gentse politicooloog Carl Devos zijn vierdejaarsstudenten vooraf de les. En netjes hielden ze het, ook de drie N-VA-sympathisanten in de zaal. Olivier Maingain, door Devos zelf bij wijze van inleiding omschreven als "de bulldog van Didier Reynders", lapte de eerste regel wél aan zijn laars: driekwart van zijn één uur durende lezing hield hij namelijk in het Nederlands. Weliswaar met de blik strak op zijn papier gericht en met een vorstelijk accent, maar toch: respect!

Maingain was gekomen om vooroordelen over zichzelf en zijn partij te pareren. Dat hij de Franstalige pendant van Bart De Wever zou zijn, een nostalgische belgicist, een stin-de-weg voor elke communautaire vooruitgang? Hij veegde het eloquent en geargumenteerd van tafel. En wel in drie "kapitels", zoals hij koppig vasthield aan dit gallisme voor 'hoofdstukken'.

Les één: het FDF is niet tegen een staats-

hervorming en Maingain zelf is "geen monsieur non". "We hebben in het verleden aan veel institutionele onderhandelingen deelgenomen", zei hij. "In tegenstelling tot wat vaak wordt beweerd zijn we ook vandaag voorstander van een zeer grondige staatshervorming. Zo ben ik voor een regionalisering van het arbeidsmarktbeleid, bepaalde aspecten van Justitie en delen van de sociale zekerheid (*kinderbijslag, FR*)".

Een confederalist is hij niet ("Francis Delperée noemde het confederalisme een federalisme *pour les cons*"), wel een overtuigd federalist. Na de haperende pogingen om tot een institutionele dialoog te komen, eerst op Hertoginnedal en vervolgens rond de tafel van Kris Peeters (CD&V), liggen de "doorbraken" volgens Maingain voor het rapen. Straks, na 7 juni.

'Bien au contraire'

Er is een *maar* natuurlijk. "Meer autonomie voor de regio's, prima. Maar is Vlaanderen bereid om zijn strikte territoriale logica aan te passen, met name in de rand? Is het antwoord 'ja', dan kunnen we de komende maanden tot een belangrijke staatshervorming komen. Is het 'nee', dan durf ik de toekomst van dit land niet te voorstellen."

Vlaanderen moet nu eindelijk maar eens wat meer soepelheid aan de dag leggen voor de rechten van de Franstaligen in de

Brusselse rand. De niet-benoeming van de burgemeesters van Linkebeek, Kraainem en Wezembeek-Oppem is voor het FDF het speerpunt van die strijd. Maingain formuleerde het zo bedaar dat ook de studenten even schenen te vergeten dat dit voor de Vlaamse politici en een deel van de publieke opinie tot nader order onverteerbaar blijft.

Maar een bewijs van zijn anti-Vlaamse scherpslijperij? *Bien au contraire*. Les twee: Maingain heeft het grootste respect voor de Vlamingen, hun geschiedenis en hun cultuur. Ook als die Vlamingen in Wallonië wonen. Meer zelfs, "ik ben ervan overtuigd dat er in 2012 in sommige Waals-Brabantse gemeenten Vlamingen verkozen zullen worden". En die zullen wat Maingain betreft niet hetzelfde lot beschoren zijn als de Franstaligen in de Vlaamse gemeenten rond Brussel.

Volgens Maingain is na 7 juni een einde van de communautaire loopgraven in zicht. Al in 2005 vertrouwden volgens Maingain sommige Vlaamse onderhandelaars ("nee, ik ga geen namen noemen") hem toe dat er vroeg of laat over een versoepeling van het territorialiteitsprincipe rond Brussel zal moeten worden gepraat. Sterker, Maingain heeft sommige onderhandelaars horen zeggen dat er voor de burgemeesters "een oplossing mogelijk is in een globaal akkoord". "Ze zullen misschien niet benoemd worden, maar er kan wel iets uit de bus komen via een andere procedure."

Lag het aan zijn charme of aan zijn overtuigingskracht, maar het vragenuurtje (vragen in het Nederlands, antwoorden in het Frans) leek wel een koffieklets. De laatste vraag was dan weer te veel eer voor de FDF-voorzitter. "Verliest u nooit uw geduld met het radicalisme van de Vlaamse Beweging en hun soms onnozele argumenten die daarmee samenhangen?" De zaal lachte, Maingain kreeg zijn slotwoord op een schoteltje aangeboden: "Ik ben het helemaal met u eens."